ραν κειμένη ἡ ἐπιγραφή, ἐξ ἅπαντος δὲ περὶ τὸ αὐτὸ μέρος πρέπει νὰ τεθῇ καὶ τὸ χωρίον *Ὑπερτελέατον*.

Κ. Δ. Μυλωνας.

ΕΠΙΓΡΑΦΑΙ ΕΞ ΑΙΓΙΟΥ.

ΑΛΚΑΙΝ[ΕΤΗ]
ΣΤΥΡΑΚΟΣΘΥ[ΓΑΤΗΡ]
ΕΤΩΝ'ΛΕ'ΧΑΙ[ΡΕ]

Παρὰ τὴν παραλίαν Αἰγίου, πλησίον τῆς πολυκρούνου κρήνης, ἔνθα ἡ ἄλλοτε ἀμφιλαφὴς καὶ νῦν γεγηρακυῖα πλάτανος, ἐγγὺς τοῦ ἀτμομύλου τοῦ κ. Κωνστ. Κανελλοπούλου σκάπτων τις πρὸς οἰκοδομὴν εὗρεν ἐπιτύμβιον πλάκα φέρουσαν τὴν ἀνωτέρω ἐπιγραφήν. Πλάτος τῆς πλακὸς 0,30, πάχος 0,18 καὶ μῆκος ἄγνωστον ὄντος τεθραυσμένου τοῦ ἑτέρου ἄκρου. Τὰ γράμματα τῶν ἐσχάτων Ῥωμαϊκῶν χρόνων, καὶ τὰ τοῦ πρώτου στίχου μείζονα τῶν τοῦ δευτέρου καὶ τρίτου. Ἡ πλὰξ εὑρέθη ἄνωθι τάφου. Δύο δὲ ἦσαν ἐνταῦθα τάφοι, ὁ εἷς ἐπὶ τοῦ ἑτέρου, περικεκλεισμένος ἐντὸς κτίσματος μεγάλου χρησιμεύοντος, ὡς ταφεῖον οἰκογενείας. Τὸ σκέπασμα τοῦ κτίσματος τοξοειδὲς καὶ ἡ μὲν μία κατὰ πλάτος πλευρὰ αὐτοῦ ἐλλείπει καταστραφεῖσα ἐν τῇ σκαφῇ, ἡ δὲ ἑτέρα καλύπτεται ὑπὸ χωμάτων. Τὰ πλευρὰ αὐτοῦ τε καὶ τῶν ἐν αὐτῷ τάφων ἐκτισμένα πλίνθοις δι' ἀσβέστου, μάλιστα τὸ ἐσωτερικὸν τῶν τάφων περιβάλλεται πλαξὶν ἀσβεστοκτίστοις.

ΜΕΝΩΝ
Η⋦ΠΕV⋦

Τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην φέρει πλὰξ λίθου γρανίτου, μήκους 0,51, πλάτους 0,39 καὶ πάχους 0,20, ὡς δ' ἔχει ἡ πλάξ, φαίνεται ἀκεραία. Ἡ ἐνεπίγραφος ἐπιφάνεια λελαξευμένη, ἀλλ' οὐχὶ λεία, ὡς καὶ αἱ τέσσαρες πλευραί, ἡ δὲ ἀντίστοιχος τῇ ἐνεπιγράφῳ ἀλάξευτος. Ἡ πλὰξ αὕτη ἐξεχώσθη κατὰ τὸν παρελθόντα χειμῶνα ἐκ σταφιδαμπέλου κειμένης εἰς τὸ ἄκρον τοῦ χωρίου Μουρλᾶ, ἡμίσειαν ὥραν ΒΔ τοῦ Αἰγίου κειμένου, παρὰ τὴν πολύκρουνον κρήνην τοῦ χωρίου.

Σπυριδων. Γ. Παναγιωτοπουλος.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑΙ.

Ἐν ταῖς κατὰ τὴν *ὁδὸν Πειραιῶς* καὶ παρὰ τὸ ἐργοστάσιον τοῦ ἀεριόφωτος ὑπὸ τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας γενομέναις ἀπὸ δύο μηνῶν ἀποπειρατηρίοις ἀνασκαφαῖς ἀνευρέθησαν διάφοροι ἐνεπίγραφοι νεκρικαὶ στῆλαι, ὑδρίαι δύο μαρμάριναι μετ' ἀναγλύπτων παραστάσεων καὶ ἐπιγραφῶν, τραπεζοειδῆ τινα ἐνεπίγραφα μνημεῖα, μαρμάριναι θῆκαι, διάφορα τεμάχια γλυπτῶν καὶ χαλκωμάτων, συντρίμματα ἀγγείων πηλίνων, λείψανά τινα ξυλίνης θήκης εὑρεθείσης ἐντὸς σαρκοφάγου λάρνακος, τὰ ὁποῖα ἅμα τῇ ἐξαγωγῇ ἐξηφανίσθησαν μεταβληθέντα εἰς κόνιν ὑπὸ τῆς ἐπιρροίας τοῦ ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρος, καὶ ὕφασμά τι περιβάλλον ὀστᾶ, ἱκανῶς σωζόμενον. Λόγος λεπτομερὴς περὶ τῆς ἀνασκαφῆς ταύτης καὶ τῶν εὑρημάτων θέλει γείνει ἐν τοῖς Πρακτικοῖς τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας.

Ἐν *Πειραιεῖ* κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρελθόντος Ἀπριλίου γενομένης σκαφῆς πρὸς θεμελίωσιν θεάτρου ἐν τῇ Πλατείᾳ Κοραῆ, ἀνεφάνησαν ἴχνη οἰκοδομῆς παλαιᾶς ἐκ λίθων πωρίνων, εἰς τὸ δυτικὸν τῆς ὁποίας μέρος εὑρέθησαν αἱ ἐν τῷ παρόντι τεύχει ἀνωτέρω σελ. 39 δημοσιευόμεναι ἐπιγραφαί. Ἀναλαβὸν τὰς ἀνασκαφὰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας, ἐκαθάρισε τὸ μέρος ἐκεῖνο προβὰν εἰς ἐρεύνας καὶ κατὰ τὰς παρακειμένας ὁδοὺς Ἀθηνᾶς

Institutional Repository - Library & Information Centre - University of Thessaly
14/10/2023 03:37:04 EEST - 167.114.118.212

(πρὸς Ν) καὶ Κολοκοτρώνη (πρὸς Δ). Οὕτω δ' ἀνεφάνη μέγα οἴκημα τετραγωνικόν που, ἔχον πρόσοψιν πρὸς ἀνατολάς. Τί τὸ οἰκοδόμημα τοῦτο ἦτο, δὲν εἶνε εὔκολον νὰ προσδιορισθῇ, καὶ μάλιστα ἀφοῦ ἱκαναὶ μεταβολαὶ καὶ μετασκευαὶ γενόμεναι ἐν μεταγενεστέροις χρόνοις, συγχέουσι ἀρκετὰ τὸ ἀρχικὸν αὐτοῦ σχέδιον, πάντως ὅμως δὲν φαίνεται ὅτι ἦτο τι σημαντικόν, οἷον ναὸς ἢ ἄλλο τι ἐξέχον δημόσιον οἰκοδόμημα, διὰ τοῦτο καὶ ὀρθὸν ἐκρίθη νὰ ληφθῇ μὲν ἀκριβὲς ἀρχιτεκτονικὸν διάγραμμα αὐτοῦ, ὅπερ καὶ ἐλήφθη, νὰ μὴ παρακωλυθῇ δὲ ἡ κατ' αὐτὸ τὸ μέρος οἰκοδόμησις τοῦ θεάτρου τῆς πόλεως Πειραιῶς.

Τὰ δέοντα περὶ τῆς ἀνασκαφῆς ταύτης θέλει ἐκθέσει ἐν οἰκείῳ τόπῳ ὁ ἐπιστατήσας αὐτῆς, ἔφορος τοῦ ἐν Πειραιεῖ μουσείου καὶ καθηγητὴς κ. Ἰάκωβος Χ. Δραγάτσης.

Ἐν τῇ ἀρξαμένῃ γενικῇ ἀνακαθάρσει τῆς *Ἀκροπόλεως* ἀνευρέθησαν μέχρι τοῦδε τὰ ἀκόλουθα· ὑπὲρ τὰ 15 τεμάχια ἐπιγραφῶν, ἐν οἷς δύο τῆς προευκλειδείου ἐποχῆς, ὀκτὼ μικρὰ καὶ μεγάλα τεμάχια γλυπτικὰ ἐκ τοῦ θωρακείου τοῦ ναοῦ τῆς Ἀπτέρου Νίκης, ὧν τὸ ἐν μεῖζον τῶν ἄλλων, εἶνε γωνιαῖον, ἐνῳκοδομημένα εἰς τὴν μεσημβρινὴν πλευρὰν τῶν Προπυλαίων ἐν τῷ μεταξὺ τοῦ οὕτω λεγομένου Πελασγικοῦ τείχους καὶ τοῦ ναοῦ τῆς Ἀπτέρου Νίκης· ἀνάγλυφον σχεδὸν σῶον ἐκ ψηφίσματος, ἐφ' οὗ ἡ Ἀθηνᾶ ἐξ ἑνὸς καὶ ὁ Δῆμος ἀφ' ἑτέρου στεφανοῦσί τινα, ἀγαλμάτιον ἀκέφαλον ἐκ λίθου λευκοῦ ἡμικατέργαστον Ἀθηνᾶς, ἐχούσης παρὰ τὸν ἀριστερὸν πόδα ἀσπίδα μετὰ Γοργονείου καὶ ἔσωθεν ὄφιν ἀνέρποντα. Διὰ τῆς ἀριστερᾶς αὐτῆς χειρός, ἣν στηρίζει ἐπὶ τῆς ἀσπίδος, κρατεῖ ἡ Ἀθηνᾶ κέρας Ἀμαλθείας, ἡ δὲ δεξιὰ αὐτῆς χεὶρ εἶνε ἀποκεκρουσμένη, καὶ τελευταῖον ἀνευρέθησαν τεμάχιά τινα ἀρχιτεκτονικά.

Αἱ ἐν τῷ παρὰ τὴν *Ἐλάτειαν* ἱερῷ τῆς Κραναίας Ἀθηνᾶς ἐπιχειρηθεῖσαι κατὰ τὸν Νοέμβριον ἀνασκαφαὶ ὑπὸ τοῦ ἑταίρου τῆς ἐνταῦθα Γαλλικῆς σχολῆς κ. Paris, καὶ διακοπεῖσαι τότε ἕνεκα τοῦ χειμῶνος, ἐπανελήφθησαν τῇ 7 Μαΐου καὶ ἐπερατώθησαν πρὸ μικροῦ. Κατὰ πρῶτον ἐγένετο σκαφὴ ἔξω καὶ πρὸς Βορρᾶν τοῦ ἱεροῦ, ἐπὶ γραμμῆς πέντε μέτρα ἀπεχούσης αὐτοῦ καὶ εἰς βάθος δύο μέτρων, ἔνθα εὑρέθησαν κατὰ τὴν βορειανατολικὴν τοῦ ναοῦ γωνίαν ἀρχιτεκτονικὰ τεμάχια ἐκ πώρου λίθου, σώζοντα καὶ ἴχνη χρώματος, καί τινα τεμάχια κεραμίδων, ἀνάγλυπτα φερουσῶν κοσμήματα. Κατὰ τὴν αὐτὴν θέσιν ἀνεκαλύφθη καὶ τὸ ἥμισυ δεξιὸν μέρος προσωπίδος μετὰ τῆς ῥινὸς καὶ ὁλοκλήρου τῆς σιαγόνος τέχνης καλῆς. Μεταξὺ δὲ τῆς σωρείας τῶν κοινῶν λίθων εὑρέθησαν ἐλάσματα χάλκινα διηνθισμένα, καὶ βάθρον ἐνεπίγραφον, ἐφ' οὗ ἀναγινώσκεται καὶ τὸ ὄνομα τῆς Κραναίας Ἀθηνᾶς. Καὶ ταῦτα μὲν εἶνε τὰ ἐκτὸς τοῦ ἱεροῦ εὑρήματα. Γενομένης δὲ ἔπειτα σκαφῆς ἐντὸς τοῦ ἱεροῦ εὑρέθησαν διάφορα τεμάχια καὶ συντρίμματα μαρμαρίνων ἀγαλμάτων, ἐν οἷς καὶ τρία μεγάλα ἀλλήλοις ἐφαρμόζοντα τεμάχια, ἅτινα ἀποτελοῦσι μέρος τῆς βάσεως ἀγάλματος ὑπερφυσικοῦ μεγέθους καὶ πιθανῶς τοῦ τῆς Ἀθηνᾶς, ὡς ἐκεῖθεν ἀναγγέλλουσι· πρὸς δὲ τούτοις βάθρα ἐνεπίγραφα δύο, φέροντα καὶ ὀνόματα τεχνιτῶν, τὸ μὲν ἓν τὸ τοῦ *Ἐργοφίλου*, τὸ δὲ ἕτερον τὸ τοῦ *Πολυκλέους*, ψήφισμά τι πολύστιχον, καὶ ἄλλοι ἐνεπίγραφοι λίθοι. Κατὰ δὲ τὸ δυτικὸν μέρος τοῦ ἐντὸς τοῦ ἱεροῦ χώρου ἀπεκαλύφθη ψηφοθέτημα ἐπὶ ἐπιφανείας ὑψηλοτέρας τῆς τῶν κιόνων βάσεως. Γενομένης δὲ κατόπιν ἐξετάσεως ἐν τοῖς πρὸς τὸ βόρειον μέρος τοῦ ἱεροῦ κειμένοις χώμασιν καὶ εἰς ἀπόστασιν ἀπὸ τούτου 30 μέτρων, εὑρέθη πλῆθος παντοίων συντριμμάτων πηλίνων ἀντικειμένων, οἷον ἀγγείων, εἰδωλίων, ἀκρωτηρίων, λεοντοκεφαλῶν, κεραμίδων ἐνεπιγράφων κλπ. Ἐκτὸς τούτων εὑρέθησαν ἐσχάτως πολλὰ χαλκᾶ ἀντικείμενα, ἤτοι κρίκοι, πόρπαι, περόναι καὶ νομίσματα περὶ τὰ 170, ὧν τὰ πλεῖστα Ἐνετικά.

Αἱ ἐν *Νεμέᾳ* ἀνασκαφαί, ἐνεργηθεῖσαι καὶ αὗται ὑπὸ τῶν μαθητῶν τῆς ἐνταῦθα Γαλλικῆς Σχολῆς, ἤρξαντο τῇ 16 Ἀπριλίου καὶ ἐπερατώθησαν μετ' ὀλίγον μὴ παρασχοῦσαι ἄξια λόγου εὑρήματα.

Γενομένης δοκιμαστικῆς ἀνασκαφῆς ἐν *Σάμῃ* τῆς

Institutional Repository - Library & Information Centre - University of Thessaly
14/10/2023 03:37:04 EEST - 167.114.118.212

Κεφαλληνίας ὑπὸ τοῦ ἐφόρου κ. Π. Καββαδία ἀπεκαλύφθη ἐν τῇ Ἀκροπόλει πύλη κυκλωπεία τὴν κατασκευὴν κατὰ τὴν γνώμην αὐτοῦ, στενουμένη πρὸς τὰ ἄνω καὶ προσομοιάζουσα τῇ τῶν Μυκηνῶν, προσέτι δὲ ἀνευρέθησαν ἐντὸς τῆς Ἀκροπόλεως εὐτελῆ τὴν κατασκευὴν οἰκήματα παρεμφερῆ τοῖς ἐν Ὀλυμπίᾳ, ὑπό τι δὲ αὐτῶν εὑρέθησαν ὀγκόλιθοι. Καὶ ταῦτα μὲν τὰ ἐν τῇ ἄνω πόλει, ἐν δὲ τῇ κάτω πόλει εὑρέθησαν ἐκτὸς νομισμάτων τινῶν καὶ μιᾶς λυχνίας, δύο ψηφοθετήματα, γεωμετρικὰ ἔχοντα σχήματα καὶ ἀνήκοντα κατὰ τὸν κ. Καββαδίαν εἰς ἄγνωστον Ῥωμαϊκὸν οἰκοδόμημα. Ἐν δὲ ταῖς ἀρχαιότησι τῆς Πυλάρου, ἣν ἐπεσκέφθη ὁ αὐτὸς ἔφορος διέκρινε παρὰ τὴν ἁγίαν Εὐφημίαν οἰκοδόμημα ἀρχαιότατον, δηλαδὴ ναὸν παρεμφερῆ, ὡς φρονεῖ, τῷ ἐπὶ τῆς Ὄχης τῆς Καρυστίας.

Αἱ ἐν *Ἐπιδαύρῳ* ἀνασκαφαί, αἱ πρὸ ὀλίγου ἐπαναληφθεῖσαι ὑπὸ τοῦ διευθύνοντος αὐτὰς ἐφόρου κ. Π. Καββαδία, ἀνέδειξαν καὶ πάλιν ἄξια λόγου ἀντικείμενα. Εὑρέθη πρῶτον τεμάχιον μ. 0,35 καὶ πλ. 0,30 ἐπιγραφῆς, προσαρμόζον εἰς τὴν δευτέραν τῶν ἰαμάτων ἐπιγραφήν, προσέτι ἔμμετρος ἀναθηματικὴ ἐπιγραφὴ λίαν περίεργος, συγκειμένη ἐξ 78 στίχων, ἧς μέγα τεμάχιον εἶχεν εὑρεθῇ τὸ παρελθὸν ἔτος, καὶ ἄλλαι τινὲς ὑποδεέστεραι. Ὁ ναὸς τῆς Ἀρτέμιδος (ὡς ὁρίζει αὐτὸν ὁ κ. Καββαδίας) ἀπεκαλύφθη ὁλόκληρος, καὶ εὑρέθησαν ἅπαντα τὰ ἀρχιτεκτονικὰ αὐτοῦ μέλη. Ἐκ τῶν γλυπτῶν εὑρέθησαν ἀγαλμάτιον Ἀσκληπιοῦ καλῆς ὁπωσοῦν ἐργασίας, κατακεκλιμένος γυμνὸς νεανίας ἔχων ἔκφρασιν γυναικείαν τέχνης μεταγενεστέρων χρόνων, κορμὸς ἀνδρὸς γυμνοῦ μαχομένου ἐκ τῶν ἀετωμάτων τοῦ ναοῦ τοῦ Ἀσκληπιοῦ, καὶ τὸ ἀπὸ τῆς ὀσφύος κατώτερον μέρος σώματος γυναικείου, (1) πολλὰ τεμάχια ἀναγλύφων, ἐν οἷς τὸ κάτω μέρος τοῦ σώματος Ἀθηνᾶς ἐνόπλου, καὶ τὸ ἄνω μέρος ἀνδρὸς κρατοῦντος ἐν τῇ μιᾷ τῶν χειρῶν περικεφαλαίαν. Σπουδαιότερα ὅμως πάντων τῶν εὑρημάτων εἶνε ἀγάλματά τινα προερχόμενα ἐκ τοῦ ἀνατολικοῦ ἀετώματος τοῦ ναοῦ τοῦ Ἀσκληπιοῦ, δύο δηλαδὴ Νῖκαι, ὧν ἡ μία ἀκέφαλος, ἐξαιρέτου στάσεως καὶ μὲ ἀρκετὴν ἐλευθερίαν πεποιημέναι (1), καὶ δύο γυμνὰ νεανιῶν ἢ μᾶλλον παίδων σώματα κολοβὰ κατά τε τὰ ἄνω καὶ κάτω ἄκρα καὶ ἀκέφαλα, καλῆς ἐργασίας (2). Πάντα ταῦτα θέλουσι δημοσιευθῇ μετ᾽ εἰκόνων ἐν τῷ προσεχεῖ τεύχει τῆς ἐφημερίδος ταύτης, ἐπίσης δὲ καὶ αἱ σπουδαιότεραι καὶ πληρέστεραι τῶν ἐπιγραφῶν.

(1) Τὸ μέρος τοῦτο πιθανῶς προσαρμόζει τῇ ἐν πίνακι 4 τοῦ παρόντος τεύχους κατὰ δύο ὄψεις (ἀριθ. 8, 9) ἀπεικονιζομένη Νίκῃ.

Αἱ ἐν *Ὀλυμπίᾳ* ἀνασκαφαὶ αἱ γενόμεναι κατὰ τὸ ἐνεστὸς ἔτος δαπάνῃ τῆς ἡμετέρας Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας καὶ ἐπιστασίᾳ τοῦ ἐφόρου τῶν ἐν Ὀλυμπίᾳ Συλλογῶν τῶν ἀρχαιοτήτων κ. Κ. Δημητριάδου ἀνέδειξαν ἄξια λόγου εὑρήματα, ἐκ τῶν ὁποίων εὐελπιστοῦμεν, ὅτι καὶ ἐν τῷ μέλλοντι ἐξακολουθοῦσαι αὗται θέλουσι ἀναδείξει καὶ ἄλλα πολλὰ ἄξια λόγου εὑρήματα, καὶ ἀρχιτεκτονικά, καὶ γλυπτά, καὶ μετάλλινα, καὶ πήλινα, τοῦτο μὲν συμπληροῦντα, τοῦτο δὲ προσεπαυξάνοντα τὰ ὑπὸ τῶν Γερμανῶν ἀνακαλυφθέντα. Ἐκ τῶν επισήμων πληροφοριῶν, ἃς ἔπεμψεν ἡμῖν ὁ ῥηθεὶς ἔφορος, ἐκθέτομεν ἐνταῦθα ἐν περιλήψει τὰ κατωτέρω ἀναφερόμενα, ἐν καιρῷ δὲ θέλει δημοσιεύσει ὁ ἴδιος λεπτομερῆ περὶ ἁπάντων τούτων ἔκθεσιν.

Κατ᾽ ἀρχὰς ἠνοίχθη τάφρος δοκιμαστικὴ 65 περίπου γαλλικὰ μέτρα βορειότερον τῆς ΒΑ. γωνίας τοῦ *Σταδίου*, ἔχουσα μῆκος 11 Γ. Μ. καὶ πλάτος 1,50. Ἀφοῦ ἡ σκαφὴ προέβη εἰς βάθος ἑνὸς μέτρου ἀπὸ τοῦ σημερινοῦ ἐδάφους, ἀνεκαλύφθη τάφος καλυβοειδὴς ἐκ κεράμων, κατὰ τὸ δυτικὸν πέρας τοῦ ὁποίου εὑρέθη κρανίον ἀνθρώπινον. Κατόπιν δὲ ἀνασκαφείσης τῆς τάφρου εἰς βάθος μέτρων τεσσάρων καὶ πεντήκοντα ἑκατοστῶν, ἐπειδὴ οὐδὲν σημεῖον οἰκοδομήματος ἀνεφάνη, ἐγκατελείφθη τὸ μέρος τοῦτο καὶ ἐγένετο φροντὶς περὶ ἀποφορήσεως τῶν χωμάτων εἰς τὸν Κλάδεον καὶ περὶ σκαφῆς τοῦ ὑπολειφθέντος παρὰ τῶν Γερμανῶν ἀσκάπτου μέρους τῆς *Παλαίστρας* (ὅρα Ausgr. zu Olymp. vol. V. Taf.

(1) Αἱ πτέρυγες τῶν Νικῶν τούτων ἦσαν μετάλλιναι, ὡς φαίνεται ἀπὸ τὰς ἐπὶ τῶν ὤμων αὐτῶν μολύβδου πεπληρωμένας ὀπάς, εἰς ἃς ἐγομφοῦντό ποτε αὗται.

(2) Τοῦ ἑνὸς ἡ κεφαλὴ εὑρέθη κατόπιν καὶ προσαρμόζει, ἀλλὰ τὸ πρόσωπον εἶνε τόσον ἀποκεκρουσμένον κατὰ τὸ πλεῖστον αὐτοῦ μέρος, ὥστε οὐδὲν σχεδὸν ἐξ αὐτοῦ διακρίνεται.

Institutional Repository - Library & Information Centre - University of Thessaly
14/10/2023 03:37:04 EEST - 167.114.118.212

38), ὅπερ ἔχει μῆκος μὲν 23, πλάτος δὲ 18 καὶ βάθος 7, $^{80}/_{00}$. Γ. Μ., ἐνιαχοῦ δὲ καὶ πλέον, ἕνεκα τῶν ἐπισωρευθέντων χωμάτων κατὰ τὰς Γερμανικὰς ἀνασκαφάς. Καὶ εἰς βάθος μὲν 2 μέτρων καὶ $^{70}/_{00}$ ἀπὸ τοῦ σημερινοῦ ἐδάφους ἀνεφάνη κατὰ τὸ μέρος τοῦτο τοῖχος κακόκτιστος, διευθυνόμενος ἀπὸ Νότου πρὸς Βορρᾶν καὶ συνιστάμενος ἐκ πωρίνων λίθων, μαρμαρίνων τεμαχίων (βάθρων ἴσως), μάλιστα δὲ μαρμαρίνων κεράμων ἐκ τῆς στέγης τοῦ ναοῦ τοῦ Διός. Εἰς βάθος δὲ τεσσάρων μέτρων ἤρξατο ἡ εὕρεσις χαλκῶν συντριμμάτων, ἐν οἷς καὶ νομίσματα Βυζαντινά.

Καὶ τῶν μὲν νομισμάτων ὁ ὁλικὸς ἀριθμός, τῶν εὑρεθέντων μέχρι σήμερον ἔν τε τῇ *Παλαίστρᾳ* καὶ ἐν τῇ ἀκριβῶς ἐξετασθείσῃ κοίτῃ τοῦ Κλαδέου, συμποσοῦται εἰς 358, ἐν οἷς καὶ ἀργυρᾶ, μάλιστα δὲ Ἠλιακὰ κάλλιστα διατετηρημένα· τῶν δὲ χαλκωμάτων εἰς 48, ἐν οἷς διακρίνονται μάλιστα τὸ ἄνω μέρος μέχρι γονάτων ἀγαλματίου ἐνδεδυμένου, ἔχοντος καὶ πτέρυγας ἀναπεπταμένας, τὸ πρόσωπον ἑτέρου ἀγαλματίου καλῆς ἀρχαϊκῆς ἐργασίας, καὶ τετράποδά τινα ἀτέχνου ἀρχαϊκῆς ἐργασίας. Προσέτι εὑρέθησαν πήλινα ἀρχιτεκτονικά, ζωηρὸν χρωματισμὸν διατηροῦντα, καὶ μολύβδινά τινα ἀντικείμενα, ἐν οἷς ἄξιον μνείας στρογγύλον τι χρῆμα μετὰ προεξεχόντων χειλέων διάτρητον κατὰ τὸ κέντρον, ἐπὶ τῆς μιᾶς ἐπιφανείας τοῦ ὁποίου εἶνε ἐγκεχαραγμένη διὰ λεπτοτάτων γραμμῶν ἡ ἐπιγραφὴ ΠΡΟΞΕΝΙΔΑ (*Προξενίδα*). Τὰ σπουδαιότερα ὅμως πάντων τῶν εὑρημάτων ἀποτελοῦσι τρία τεμάχια μαρμάρινα γλυπτικά, ὧν τὸ μὲν ἓν εἶνε ἀπὸ βραχίονος μετόπης τοῦ ναοῦ τοῦ Διός, τὰ δὲ δύο ἄλλα ἀπὸ πτυχῶν ἐνδύματος τοῦ δυτικοῦ ἀετώματος τοῦ αὐτοῦ ναοῦ.

Ἡ ἐν *Τίρυνθι* ὑπὸ τοῦ κ. Σχλίεμαν ἐπιχειρηθεῖσα ἀνασκαφὴ ἤρξατο ὑπὸ τὴν ἐπιστασίαν τοῦ ἐφόρου κ. Δ. Φιλίου τῇ 5 Μαρτίου καὶ ἐπερατώθη τῇ 18 Μαΐου. Κατὰ τὰς ἀξιοπίστους πληροφορίας ἡμῶν τὰ ἐξαγόμενα τῆς ἀνασκαφῆς ταύτης εἶνε ἐν συντόμῳ τὰ ἀκόλουθα. Εὑρέθησαν κεχωσμένα ὑπὸ ἐπίχωσιν οὐχὶ μείζονα τοῦ ἑνὸς Γ. Μ. ἐν τῇ ἄνω Ἀκροπόλει, ἣν διακρίνει ἀπὸ τῆς *μέσης Ἀκροπόλεως κυκλώπειον τεῖχος*, τὰ λείψανα *μεγάλου οἴκου* (*ἀνακτόρου*), καταλαμβάνοντος σχεδὸν ὅλον τὸ ἐμβαδὸν αὐτῆς. *Ὁδὸς* ἔφερεν ἀπὸ τῆς ἀνατολικῆς ἀνόδου τῆς ὁρατῆς καὶ πρὸ τῶν ἀνασκαφῶν κατὰ τὸν ἐκεῖ σωζόμενον πύργον διὰ *μεγάλης πύλης* ὁμοίας τῇ τῶν Μυκηνῶν, (ἧς σώζεται ὁ οὐδὸς καὶ αἱ παραστάδες), εἰς *πρόπυλον*· ἐκεῖθεν δὲ διὰ *προθύρου* εἰσήρχετό τις εἰς *αὐλὴν* μὲ *στοὰς* ἔνθεν καὶ ἔνθεν, καὶ διὰ ταύτης κατόπιν εἰς τὸν *πρόδομον*, καὶ ἔπειτα εἰς τὸ κύριον μέρος τοῦ οἴκου, ἤτοι πιθανώτατα τὴν *ἀνδρωνῖτιδα*. Ἐν δεξιᾷ τῷ εἰσερχομένῳ εἰς ταύτην ἔκειτο πιθανώτατα ἡ *γυναικωνῖτις* καὶ τὰ ἐξαρτήματα αὐτῆς, ἤτοι αὐλὴ κτλ. εἰς ἣν εἰσήρχετό τις ἀπὸ τοῦ προπύλου καὶ δι᾿ ἰδιαιτέρου, ὡς φαίνεται, διαδρόμου χωρὶς νὰ διέλθῃ διὰ τῆς κυρίας αὐλῆς. Ἐν ἀριστερᾷ δὲ ἔκειτο τὸ λουτρὸν καὶ ἄλλα διάφορα δωμάτια.

Τὸ ὅλον σύμπλεγμα τῶν οἰκοδομημάτων φαίνεται οὐχὶ πολὺ διάφορον ὂν τῶν ὑπὸ τοῦ Ὁμήρου περιγραφομένων ἀνακτόρων, καὶ τοῦτο καθιστᾷ αὐτὸ πολύτιμον. Τὸ ἔδαφος τῆς τε αὐλῆς καὶ τῶν πλείστων δωματίων ἦν ἀσβεστόχριστον, σῶζον ἐνιαχοῦ καὶ χρωματισμοῦ ὑπερύθρου ἴχνη. Οἱ τοῖχοι εἰς τὰ κατώτατα ἦσαν *παχεῖς*, ἀλλὰ *πηλόκτιστοι*, τὰ ἀνώτερα αὐτῶν ἦσαν φαίνεται *ἐξ ὠμῶν πλίνθων* καὶ ἐκ τούτων (ὅταν τὸ οἰκοδόμημα κατέρρευσεν) προῆλθεν ἡ *ἐπίχωσις* τοῦ ἑνὸς Γ. Μ. Ἔσωθεν δὲ οἱ τοῖχοι καὶ ἔξωθεν ἀκόμη πιθανῶς ἔφερον ἐγχρώματον *ἀσβεστόχρισμα*, οὗ πλεῖστα ἀνευρέθησαν τεμάχια, εὕρημα πολύτιμον ὑπὸ πολλὰς ἐπόψεις (1). Τὰ ἐν αὐτῷ *σχήματα* εἶναι τὰ συνήθη, τὰ ἀπαντῶντα γεγλυμμένα ἐπὶ λίθων ἢ ἄλλων πραγμάτων ἐν Ὀρχομενῷ, Σπάτα, Μενιδίῳ, Μυκήναις κτλ. Ἰδίᾳ μνήμης ἄξιον τούτων εἶνε τὰ συναρμόζοντα τεμάχια, τὰ παριστῶντα ταῦρον μετὰ μέρους σωζομένου γυμνοῦ ἀνθρώπου ἐπιβαίνοντος αὐτοῦ θαυματοποιοῦ (;) (Kunstreiter). Κατὰ χώραν ἐλάχιστον σώζεται ἀκόμη τοῦ ἀσβεστοχρίσματος τῶν τοίχων καὶ μόλις εἴς τι μόνον μέρος διακρίνονται ἴχνη χρώματος. Κιόνων εὑρέθησαν μόνον βά-

(1) Ὅμοια τεμάχια ἀσβεστοχρίσματος, ἀλλ᾿ ἐλάχιστα εὑρέθησαν καὶ ἐν Μυκήναις, τὰ ὁποῖα ὁ κ. Σχλίεμαν ἐνόμισε τότε ὡς προϊόντα τέχνης τῶν Μακεδονικῶν χρόνων. (Βλ. Schliemann, catalogue des Trésors de Mycènes Nº 426—428.)

Institutional Repository - Library & Information Centre - University of Thessaly
14/10/2023 03:37:04 EEST - 167.114.118.212

σεις, καὶ τεμάχιον δωρικοῦ κιανοκράνου *ἐκ πώρου* περιεργοτάτου τὸ σχῆμα. Σπονδύλων οὐδὲν ἴχνος εὑρέθη, ἴσως διότι ὁ στῦλος (Säulenschafh) ἦτο *ξύλινος*. Τῶν τε τοίχων δὲ καί τῶν κιόνων τὰ θεμέλια (ὅπου ταῦτα ἐφάνησαν διὰ τῆς σκαφῆς) ἦσαν ἐκ ξερολιθιᾶς ἐπὶ τοῦ βράχου εἰς βάθος 3—4 Γ.Μ. ἐδραζόμενα. Ἐγνώσθησαν ἐπίσης πολλαχοῦ καὶ οἱ πρὸς ἔκρυσιν τῶν ὑδάτων ὀχετοί, ἀποτελοῦντες ὁλόκληρον σύστημα διοχετεύσεως (canalisation) λίαν περίεργον. Ἐν τῇ μέσῃ Ἀκροπόλει τῇ χωριζομένῃ καὶ ταύτῃ ἀπὸ τῆς *κάτω Ἀκροπόλεως* διὰ τοίχου, οὐχὶ καθ' ὁλοκληρίαν ὀρθίου σωζομένου, εὑρέθησαν διάφοροι τοῖχοι ὡσαύτως πηλόκτιστοι, καί τινες ἄνευ βαθέων θεμελίων. Ἀλλὰ καὶ ἐνταῦθα ὡς καὶ ἐν τῇ ἄνω Ἀκροπόλει συνέβησαν *πιθανώτατα* ἐν ὑστερωτέροις χρόνοις μετασκευαὶ καὶ μεταβολαί, ὥστε τῶν τοίχων τινὲς δύνανται νὰ ὦσι πολὺ μεταγενέστεροι. Ἐν τῇ ἄνω Ἀκροπόλει κατὰ τὸ μεσημβρινὸν αὐτῆς ἄκρον εὑρέθησαν καὶ τὰ λείψανα χριστιανικῆς ἐκκλησίας (Βυζαντινῆς;), καὶ ὁλόκληρον νεκροταφεῖον πέριξ. Τῶν ἄλλων εὑρημάτων, πλὴν τῶν ἀπομνημονευθέντων τεμαχίων τοῦ ἐγχρωμάτου ἀσβεστοχρίσματος τῶν τοίχων, ἄξια προσοχῆς καὶ μελέτης εἶνε οἱ λίθοι, οἱ ἐνταῦθα μετακομισθέντες, οἱ δι' ἐνθέτων ὑελίνων ψήφων κεκοσμημένοι. Τὰ θραύσματα τῶν ἀγγείων δὲν διαφέρουσι τῶν γνωστῶν ἤδη Μυκηναίων (τὰ κάλλιστα τούτων μετηνέχθησαν ἐνταῦθα). Τῶν ἱστορικῶν Ἑλληνικῶν χρόνων εὑρέθησαν ὀλίγα μόνον θραύσματα ἀγγείων, καὶ ἓν νόμισμα τοῦ Ἄργους. Ἐν τῇ κάτω Ἀκροπόλει ὠρύχθησαν δύο τάφροι καὶ οὐδὲν εὑρέθη, εἰμὴ εἰς βάθος 1,50 — 2,00 Γ. Μ. ὁ βράχος (τὸ ἔδαφος αὐτῆς εἶνε ταπεινότερον), θραύσματα ἀγγείων προϊστορικῆς ἐποχῆς καὶ ὀστᾶ ἀνθρώπινα, ἐν οἷς καὶ δύο κρανία μετακομισθέντα καὶ ταῦτα ἐνταῦθα. Πολλαχοῦ δὲ ἐν τῇ ἄνω Ἀκροπόλει εὑρέθησαν ἴχνη πυρὸς, δηλοῦντα, ὅτι πυρκαϊὰ ἐγένετό ποτε ἐνταῦθα, καὶ ἴσως οὐχὶ ἅπαξ. Ἐν τοῖς πέριξ τῆς Ἀκροπόλεως ἀγροῖς ἠνεῴχθησαν φρέατα καὶ ἔφερον καὶ ταῦτα εἰς φῶς θραύσματα ἀγγείων τῶν συνήθων προϊστορικῶν, καί που καὶ τεμάχια ἐγχρωμάτου ἀσβεστοχρίσματος (1).

(1) Καθ' ἃ πληροφορούμεθα ὁ ἐπιστατήσας τῆς ἐν Τίρυνθι ἀνασκαφῆς κ. Δ. Φίλιος θέλει δημοσιεύσῃ ἴσως μετὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ συγγράμματος τοῦ κ. Schliemann λεπτομερῆ ἔκθεσιν τῆς ἀνασκαφῆς μετὰ τῶν οἰκείων αὐτοῦ παρατηρήσεων.

Αἱ ἐν τῷ *ἱερῷ τοῦ Ἀμφιαράου* κατὰ τὴν Ὠρωπίαν πρὸ πολλοῦ μελετώμεναι ἀνασκαφαὶ ἤρξαντο πρὸ ἑνὸς καὶ ἡμίσεος μηνὸς ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν καὶ ἐπιστασίαν τοῦ ἀντιπροέδρου τῆς ἡμετέρας Ἀρχ. ἑταιρίας κ. Σ. Φιντικλέους, καὶ ἀνέδειξαν πολλὰ ἄξια λόγου εὑρήματα, ἐξ ὧν πιστοῦται νῦν ἀναμφιβόλως ἡ ὁριστικὴ τοῦ Ἀμφιαράου θέσις. Τὰ ἐξαγόμενα τῆς ἀνασκαφῆς ταύτης θέλουσι ἐκτεθῇ λεπτομερῶς ἐν τῷ οἰκείῳ τόπῳ μετὰ τοῦ ἀπαραιτήτου διὰ τὴν ὀρθὴν κατάληψιν διαγράμματος τοῦ ἀνασκαπτομένου χώρου, καὶ τῶν ἐν αὐτῷ μνημείων μετὰ τὸ πέρας τῶν ἐργασιῶν, αἵτινες ἐξακολουθοῦσιν ἀκόμη. Διὸ περιοριζόμεθα νῦν ἐκ τῶν ἐπισήμων πληροφοριῶν, ἃς ἔχομεν ἐκεῖθεν, νὰ δώσωμεν βραχεῖαν μόνον αὐτῶν περίληψιν ἐνταῦθα. Ἐπιγραφαὶ εὑρέθησαν πολλαὶ καὶ διάφοροι προξενικαὶ κατὰ χώραν κείμεναι, ὧν αἱ πλεῖσται ἦσαν κατ' ἀρχὰς ἀναθηματικὰ μνημεῖα τῷ Ἀμφιαράῳ, ὡς δεικνύουσι τοῦτο αἱ μεγάλοις γράμμασι γεγραμμέναι ἀναθέσεις, ἐφ' ὧν οἱ Ὠρώπιοι ἔγραφον ἔπειτα τὰ προξενικά των ψηφίσματα μικροτέροις γράμμασι, ὅπου εὕρισκον τόπον ἄγραφον. Προσέτι εὑρέθη μία ἀγωνιστική, ὁμοία τῇ πρὸ πολλῶν ἐτῶν ἐκ τοῦ αὐτοῦ μέρους προερχομένῃ καὶ ἐκδεδομένῃ ἐν Ἀρχ. Ἐφ. Π. Α'. ἀρ. 1317, καὶ ἐν Ῥαγκαβῇ Antiq. Hellén. ἀριθ. 965, ἀλλὰ σωοτέρα, διότι δὲν ἐλλείπει παρὰ μικρόν τι μέρος πρὸς τὰ κάτω (1), καὶ τὸ σπουδαιότερον πάντων καὶ λίαν περίεργον, διά τε τὸ περιεχόμενον καὶ τὴν λατινίζουσαν αὐτοῦ φράσιν, δόγμα τῆς Συγκλήτου τῶν Ῥωμαίων ἐπὶ Σύλλα, πλῆρες καὶ σῶον, ἐν ᾧ μεταξὺ τῶν ἄλλων ἀναφέρεται «*Μὴ τελεῖν πρόσοδον τὰς ἱερὰς χώρας τοῦ Ἀμφιαράου τῷ δημοσιώνῃ*» (2), ἀμφότεραι αἱ ἐπιγραφαὶ αὗται ὡς καὶ πᾶσαι αἱ ἀνευρεθεῖσαι θέλουσι δημοσιευθῇ προσεχῶς ἐν τῇ ἐφημερίδι ταύτῃ.

Ἀνεγνώσθησαν καὶ ἐπιγραφαὶ φέρουσαι τεχνιτῶν ὀνόματα αἱ ἑξῆς· «*Σίμαλος ἐποίησε*» «*Διο-*

(1) Εὑρέθη τελευταῖον καὶ ἄλλη ἀγωνιστικὴ ἐπιγραφὴ κολοβὴ πρὸς τὰ ἄνω.

(2) Παρεμφερὲς τῷ ψηφίσματι τούτῳ εἶνε τὸ τῆς Θίσβης, ἐν Ephemeris epigr. 1873 σελ. 278 καὶ ἑ.

Institutional Repository - Library & Information Centre - University of Thessaly
14/10/2023 03:37:04 EEST - 167.114.118.212

νύσιος Ἀρίστωνος ἐπόησε» «*Ἀγάθαρχος Διονυσίου ἐπόησε» Θοινίας Τεισικράτους Σικυώνιος ἐποίησε» Τεισικράτης Θοινίου ἐποίησε» Πραξίας Λυσιμάχου Ἀθηναῖος ἐποίησε»*. Ἐκ τῶν μνημείων ἀνεκαλύφθη ἰδιόσχημόν τι τοξοειδὲς ἐκ πώρου θέατρον ἄνευ ἀναλημμάτων καὶ ὀρχήστρας, καὶ παρ' αὐτῷ τοῖχος στοᾶς φέρων ἐξέχον διάζωμα εἰς ὕψος ἑνὸς καὶ ἡμίσεος μέτρου, καὶ ἔχων μῆκος 29 μέτρα, εἰς δὲ τὸ τέλος τοῦ εἰρημένου τοίχου ἐφάνη ἄλλος κάθετος τοῖχος ἐκ δέκα μέτρων, συναποτελῶν γωνίαν ὀρθὴν μετὰ τοῦ μακροῦ τοίχου τῆς στοᾶς, ἐντὸς τῆς ὁποίας εὑρέθη καὶ ἐπιστομισμένον ἀκέφαλον ἀγαλμάτιον ἀναπαυομένου Ἡρακλέους καλῆς ἐργασίας, σῶον δὲ ἀπὸ τοῦ κατωτάτου μέρους τοῦ λαιμοῦ καὶ αὐχένος μέχρι τοῦ τέλους τῶν γονάτων ὕψ. 0,45 (1). Ἀνεκαλύφθησαν δὲ καὶ πολλὰ ἀρχιτεκτονικὰ μέλη τὰ πλεῖστα ἐκ πώρου, οἷον σπόνδυλοι κιόνων διάφοροι, ὧν δύο δωρικοὶ μετὰ ῥαβδώσεων, ἀκέραια ἰωνικὰ κιονόκρανα, ὧν ἓν ἐκ παραστάδος καὶ πλεῖστα τεμάχια αὐτῶν, δύο τμήματα ἡμικιονίων, δύο τεμάχια ἐχίνου, τεμάχια γείσου μετὰ κυανοῦ χρώματος, τρίγλυφοι, σταγόνες γείσων τεθραυσμένων καὶ τὰ παρόμοια. Προσέτι δὲ εὑρέθησαν βάθρα διάφορα, φέροντα ἴχνη ποδῶν ἀγαλμάτων, ἐν οἷς καὶ ἓν ἐκ μέλανος λίθου μὲ τὴν ἐπιγραφὴν ΔΗΜΟΣΑΘΗΝΑΙΩΝ, ἐφ' οὗ ἴχνη δύο ποδῶν κολοσσιαίου ἀγάλματος, καὶ ἄλλο ὡραίου καμπυλοειδοῦς σχήματος, ἐφ' οὗ ἵσταντό ποτε αἱ εἰκόνες τοῦ Πτολεμαίου καὶ τῆς Ἀρσινόης, ὡς δηλοῦται ἐξ ἐπιγραφῆς εὑρεθείσης πλησίον αὐτοῦ. Καὶ τέλος συνεπληρώθη ἐκ πλακῶν κατὰ χώραν κειμένων ἐπίμηκες ἱστορικὸν μνημεῖον ἄνευ καλύμματος, ἐφ' οὗ ἵστατο ἀνδριάς, ὡς φαίνεται ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς, ἥτις εἶνε ἐγκεκολαμμένη μεγάλοις γράμμασιν ἐπὶ μιᾶς τῶν πλευρῶν τοῦ μνημείου. «*ὁ δῆμος Ὠρωπίων Λεύκιον Κορνήλιον Λευκίου υἱὸν| Σύλλαν Ἐπαφρόδιτον τὸν ἑαυτοῦ σωτῆρα καὶ| εὐεργέτην Ἀμφιαράῳ| ἐπὶ ἱερέως Φρυνίχου| Τεισικράτης Θοινίου ἐποίησε*». Καὶ ἐπὶ τούτου δὲ τοῦ μνημείου ἔχουσιν οἱ Ὠρώπιοι γεγραμμένα προξενικὰ ψηφίσματα.

(1) Τὸ ἀγαλμάτιον τοῦτο μετενεχθὲν ἐνταῦθα κατετέθη ἐν ταῖς Συλλογαῖς τῆς Ἀρχ. Ἑταιρίας.

Τοιαῦτα ἐν συντόμῳ τὰ εὑρήματα τῆς ἀνασκαφῆς ταύτης, τὰ ὁποῖα ὀφείλονται εἰς τὴν προθυμίαν καὶ τοὺς κόπους τοῦ κ. Φιντικλέους, ὅστις χάριν τῆς Ἀρχ. Ἑταιρίας καὶ ὑπὲρ τῆς ἐπιστημονικῆς ἀληθείας ὑπέμεινε τοσαύτας στερήσεις, ἐργαζόμενος ὑπὸ τὸν καυστικὸν τῆς Ἑλλάδος ἥλιον, κατὰ τὴν ὥραν μάλιστα ταύτην τοῦ ἔτους, ἀπὸ πρωΐας μέχρις ἑσπέρας ἐπὶ δύο περίπου μῆνας.

Ὁ φιλάρχαιος καὶ μεγαλόδωρος ὁμογενὴς κ. Ἰωάννης Δημητρίου ὁ ἐκ Λήμνου ἐπλούτισε καὶ πάλιν τὰς Συλλογὰς τῆς Ἀρχ. Ἑταιρίας ἀποστείλας ἐξ Αἰγύπτου 10 *μομίας* κατασκευῆς ποικίλης καὶ ἐποχῆς τῶν Ἑλληνο-Ρωμαϊκῶν χρόνων, τὰς ὁποίας ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ ἠγόρασε πρὸ μικροῦ κατ' ἐκλογὴν εἰδικὴν τοῦ γνωστοῦ αἰγυπτιολόγου Μασπερὼ ἐκ τῆς προσφάτως ἀνακαλυφθείσης νεκροπόλεως ἐν τῇ ἄνω Αἰγύπτῳ. Πλὴν τῶν μομιῶν ὁ γενναῖος δωρητὴς ἀπέστειλε καὶ τράπεζαν προσφορῶν μαρμάρινον. Καὶ ἄλλος δὲ Ἕλλην ἐκ τῶν ἐν Αἰγύπτῳ ἐγκατεστημένων, ὁ Δρανὲτ Πασσᾶς, ἀπέστειλεν εἰς τὴν ἡμετέραν Ἑταιρίαν ὡραῖον ἄγαλμα γυναικείας τινος θεότητος (Τύχης;) ἐκ μαρμάρου λευκοῦ, ἔχον ὕψος Γ. Μ καὶ ὂν τέχνης Ἑλληνο-Ρωμαϊκῆς..

Κ. Δ. Μ.

ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ.

Σελ.	55	στίχ.	23	ἀντὶ	γεγλυμμένος	ἀνάγνωθι	γεγλυμμένοι
»	55	»	27	»	ἄλλως ἢ τοιαύτη	»	διότι ἄλλως τοιαύτη
»	56	»	32	»	ἀναμφισβήτητον	»	καταφανές.
»	60	»	9	»	φαίνεται ὢν Θρασυμήδης	»	φαίνεται ὢν πιθανῶς Θρασημήδης
»	66	»	29	»	πλείστομ	»	πλεῖστομ
»	66	»	34	»	βιοτοῦ	»	βιότου

Ἐν τῷ Ε'. πίνακι ὑπὸ τὰς εἰκόνας τῶν σκύφων ἐτέθησαν ἐσφαλμένως τὰ στοιχεῖα Ββ. Αα. Γγ. Δδ. Τὸ ὀρθὸν ἦτο· Α. α, διὰ τὴν εἰς δύο τμήματα δοθεῖσαν εἰκόνα τοῦ πρώτου σκύφου· ἔπειτα Β, διὰ τὴν μονοκόμματον εἰκόνα τοῦ δευτέρου σκύφου, Γ δὲ διὰ τὸ ὅλον σχῆμα τοῦ ἑνὸς τῶν δύο ἀγγείων·

Ἐξεδόθη τῇ 18 Αὐγούστου 1884.

Institutional Repository - Library & Information Centre - University of Thessaly
14/10/2023 03:37:04 EEST - 167.114.118.212